

A német sajtó nagy zöldpárti leleplezése

2019 június 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Lomnici lerántotta a leplet.

Kiket is képviselnek a környezetvédelmi politika kufárai?

A Der Tagesspiegel berlini lap hosszú írást szentelt a zöldpolitika terjedésének, és többek között arra jutott, hogy alapvetően a nagyvárosiak és nem pedig a káros környezeti hatások, vagy éppen a klímaváltozás által fokozottabban érintett vidékiek, gazdálkodók körében népszerűek. A metropoliszok lelkiismereti kompenzálásáról vagy koncentrált politikai manipulációiról van szó?

Jelen írásnak nem célja a globális felmelegedés, Földünk klímaváltozással kapcsolatos problematikájának elemzése. Bár a hazai és nemzetközi politikai térben is markánsan eltérő megnyilvánulások születtek a témában – így Kövér László házelnök az agyimosó balliberális médiának tulajdonítja a klímavédelem ügyének felnagyítását, vagy éppen Donald Trump amerikai elnök egyenesen vitathatóan nevezte a klímaváltás tényét, miközben Merkel és Macron felpörgetnék a klímavédelmi intézkedéseket –, kétségtelen, hogy tudományos viták zajlanak a bolygót érintő környezeti változások gyorsaságáról és hatásairól. Az is izgalmas felvetés lehet, hogy a problémát bal- és jobboldali politikai bontásban lehet-e vizsgálni? Jean-Marie Le Pen radikális francia politikus szerint a környezetvédelem valójában a természetes egyensúlyok megőrzésének konzervatív értékét jelenti, amely alapján jobboldali értékek tekintendők. A kérdésben rendszeresen felszólaló Áder János államfő szerint a gazdasági növekedés és fenntarthatóság nem egymást kizáró fogalmak, a klímaváltozás ugyanakkor nemcsak veszély, hanem egyúttal lehetőség is.

A jelen értekezés fő kiindulópontja és tárgya azonban az említett német elemzésen alapulva az a vélekedés, hogy az elmúlt másfél hétben a zöldek európai sikerétől hangos a nyugati sajtó, sőt egyes vélemények szerint a zöldpártok áttörést hajtottak végre, és már a nagyobb pártok helyére pályáznak. Különösen a németországi EP-választás eredményei bátorítják az ilyen markáns véleményt megfogalmazókat. Tény, hogy az Európai Parlamentben harmadával növelhetik létszámukat a zöldek: 52-ről 69-re nőhet betöltött helyeik száma, ami nem sokkal kevesebb mint a fele a szocialistáknak. Németországban második helyre jöttek fel húsz és fél százalékkal, megelőzve a 16 százalék alá gyengült SPD-t. Csak összehasonlításként: a német Zöldek az öt évvel ezelőtti EP-választáson 12,4 százalékot szereztek, a 2017-es Bundestag-választáson már csak 8,9-et. A Zöldek mostani megerősödése is sokkal inkább a koalíciós nagypártok gyengeségének, és különösen az SPD mélyülő válságának részleges következménye. Ezt lényegében azok az elemzők is elismerik, akik éppen azt ecsetelik pozitív fordulat gyanánt, hogy a csalódott német választópolgárok inkább a politikai (zöld)bal felé nyitnak, mint a bevándorlásellenes AfD felé.

Az elmúlt évtizedek pártrendszerkutatásai összességében azt a nézetet támasztják alá, hogy a zöldpártok – hasonlóan például a liberálisokhoz vagy a hagyományosan ugyancsak a centrumhoz sorolt agrárpártokhoz – rétegpárt jellegűek, és szubsztantív adottságaiknál fogva nem törhetnek a néppártok szerepére. A 2019. május végi európai parlamenti választások e tekintetben nem hoztak meglepetést, illetve olyan fejleményt, amely az eddig megismert és leírt politikai jelenség innoválódására utalna. A zöldpártok társadalmi támogatottságának felső korlátja továbbra is érzékelhető, és mint a német példa is mutatja, ez legfőképpen az urbánus–vidéki törésvonallal írható le.

A németországi EP-választás alapján főleg a nagyvárosok „zöldültek be”, például: Hamburg, Köln, Lipcse, München, Stuttgart. Berlinben 27 százalékos eredménnyel magabiztosan az élen volt a „Grüne”, de például Brandenburg tartományban csak az ötödik helyen végeztek. A német vidék a konzervatív uniópártok dominanciáját mutatja – néhol SPD-s színnel, például Rajna-vidéken és Észak-Hessenben –, míg a zöldek elsősorban a nagyvárosi fiatalok (és ott nem kis részben már bevándorló háttérű fiatal) rétegénél értek el kimagasló eredményt: a 18-29 éves korosztályban országosan a voksok közel egyharmadát szereztek meg, de a többi, 60 év alatti korosztályban is átlag két-három százalékponttal szereztek többet, mint ami az összesített eredményük lett.

Franciaországban a zöldpárt (EELV) ugyancsak a nagyvárosokban, a metropoliszokban tarolt, és ez segítette országosan a harmadik helyhez: Párizsban 20 százalék felett szerepeltek, de például 24-24 százalékot kaptak Nantes-ban és Rennes-ben, 22-t Grenoble városában, és átlépték a 20-as határt Bordeaux-ban, Strasbourgban vagy Toulouse-ban is. Országos eredményük „csak” 13,5 százalék, ami ugyan jó egyharmados erősség 2014-hez képest, de jól jelzi a németországihoz hasonló urbánus jelleget, ráadásul a francia vidéken a radikális jobboldal sokkal meghatározóbb tudott maradni a területi szinten inkább a populista-baloldali Engedetlen Franciaországgal vagy a meggyengült szocialista blokkal versengő zöldekkel szemben. De Nyugat-Európában is erősen eltérő a zöldek sikeressége: például Belgiumban idén a flamand zöldek a hatodik helyen végeztek mindössze egy EP-mandátumot szerezve, és az öt évvel ezelőtti 6,7 százalékhoz képest csak 7,8-ra tudták

erősíteni szavazati arányukat – ez kevés a középpárti pozíció eléréséhez. Belgiumban a zöld erő nemcsak urbanizációs tekintetben, hanem nemzetiségi alapon is erősen megosztott – vallon változatuk a francia ajkú elektorátusban az Ecolo. Figyelemre méltó eredményeket értek el Ausztriában és Skandináviában is, de összességében a nyugat-európai, zöld alternatíva messze van váltópárti, néppárti státusztól, és bizonyos földrajzi-szociológiai adottságok is erősen limitálják politikai sikerességüket.

A zöldgondolatot, illetve a zöldpolitikát – az újbaloldallal együtt – az elmúlt évtizedekben rendre az ideológiai és pártpolitikai palettán a baloldalhoz sorolták, bár egyesek (pl. itthon Lányi András, de Franciaországban is találunk példákat) nézete szerint a zöldek valódi, természetes szövetségese az organikus fejlődésben hívó és a meglévő dolgokat inkább óvni, megőrizni kívánó konzervatív jobboldal lenne. Vagyis utóbbi felfogásban a környezetvédelemre és ökológiára építő politikai eszme sokkal inkább egy konzervatív gondolat; elemzésünk tárgyát figyelembe véve mi most mégis az európai pártpolitikai-ideológiai erőterben bekövetkezett tényleges tendenciákat vesszük figyelembe, és a zöldeket ennek megfelelően zöldbaloldalként értelmezzük.

Bár a magyar és például a német pártrendszer sajátosságait óvatosan érdemes összehasonlítani, annyit mindenképpen megállapíthatunk, hogy a német Zöldek aktuális sikere hasonló jelenséggel (is) magyarázható, mint például 2010-ben hazánkban az LMP vagy most a Momentum eredménye (utóbbi egyértelműen szeretné átvenni a magyar zöldpárt helyét is). Az SPD válsága – öt év alatt 27,3-ról 15,8 százalékra rontva szavazatarányát – nagyban kedvezett a zöldpártnak, amiként annak idején sok csatlódott baloldali (MSZP-), illetve centrumszavazó támogatta a magyar Lehet Más a Politikát. Ez akkor is igaz, ha Németországban a zöldpolitikának sokkal számottevőbb múltja van, mint Magyarországon, sőt Európa első igazán sikeres zöldpártja a nyugatnémet Grüne volt, amely éppen negyven éve alakult meg. Hosszú utat járt be, a rendszerváltozás és német újraegyesítés után egy időre ki is került a Bundestagból, viszont 1998 és 2005 között már kormánypárt lehetett az SPD mellett a Schröder-kormányban. Most egyértelműen erősödőben vannak, és ismét a legEurópa legsikeresebb zöldpártja, azonban növekedési korlátjait nem képesek áttörni.

Az európai zöldpártok – részint saját ökoideológiájuknak is ellentmondva – meglévő természetes társadalmi dolgokat, jelenségeket alakítanának át radikálisan, és harsány radikalizmusuk, sok esetben a szélesebb tömegek számára kevésbé érthető nyelvezetük és elbeszélésmódjuk nem teszi őket alkalmassá a többség képviseletére. Ma paradox módon éppen az európai zöldek teszik nehezkessé a klímakérdésről, a biodiverzitásról vagy mondjuk a fenntartható gazdaságról szóló tanulságos eszmecserét, ugyanis a részint valóban fontosnak tekinthető – sőt globális tekintetben égetőnek minősülő – környezetvédelmi és gazdasági kérdéseket egy radikális hangon hirdetett kulturális-társadalmi átalakítási kísérlettel kapcsolják össze. Ezért a zöldek nem fogják tudni a vidéket, illetve a társadalmi többséget képviselni, hiszen nem értik vagy nem akarják megérteni a társadalom működését, annak sokszor szövevényesen bonyolult belső viszonyait és történelmileg is meghatározott értékrendbeli sokszínűségét.

ifj.Lomnici Zoltán - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
